

Červen

Divadelní zpravodaj >>> 108. sezóna 2017/2018

KRÁL JELENEM NA KUNĚTICKÉ HOŘE

LONDÝN A JEHO (DIVADELNÍ) LÁKADLA

JEŠTĚ SE POTKÁME – NOVINKA STUDIA LAIK

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA **BONUS!** LZE UPLATNIT BONUS U ABONENTEK

Červen

MĚSTSKÉ DIVADLO

PONDĚLÍ	4.	16:30	ZÁVĚREČNÝ TANEČNÍ KONCERT ZUŠ Pardubice, Havlíčkova		
		19:00	ZÁVĚREČNÝ TANEČNÍ KONCERT ZUŠ Pardubice, Havlíčkova		
ÚTERÝ	5.	19:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 21:20	F
STŘEDA	6.	17:30	KISS ME, KATE	KONEC 20:10	S
PÁTEK	8.	10:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 12:20	D
		19:00	KALIBŮV ZLOČIN	KONEC 21:35	H
SOBOTA	9.	19:00	JAZZ DANCE OPEN 2018 – GALAVEČER		
			Více na www.machovadance.cz .		
NEDĚLE	10.	17:00	JAZZ DANCE OPEN 2018 – SOUTĚŽNÍ DEN		
			Více na www.machovadance.cz .		
PONDĚLÍ	11.	10:00	JAZZ DANCE OPEN 2018 – DANCESHOW		ZADÁNO ŠK
		17:00	KVÍTEK Z HORRORU	KONEC 19:30	L
ÚTERÝ	12.	17:00	BETA TANČÍ		
			Závěrečný pořad Tanečního centra BETA při DDM BETA Pardubice.		
		19:00	BETA TANČÍ		
PÁTEK	15.	8:30	L. Jeník / O STATEČNÉM KOVÁŘI MIKEŠOVI		ŠK
			Pohádka s písničkami. Režie L. Jeník. DivadloZa2		
		10:30	O STATEČNÉM KOVÁŘI MIKEŠOVI		ŠK
		19:00	BESÍDKA 2018		
			Kulturní Divadlo Sklep se svým stále stejným, přesto však vždy jiným představením.		
PONDĚLÍ	18.	16:30	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice-Polabiny		
		19:00	ZÁVĚREČNÝ KONCERT tanečního oboru ZUŠ Pardubice-Polabiny		

ÚTERÝ	19.	10:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 12:35	ŠK Z
		18:00	KISS ME, KATE	KONEC 20:40	
ČTVRTEK	21.	18:30	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:00	ZADÁNO
PÁTEK	22.	10:00	W. Russell / VÝLET		ZADÁNO
Hiphopová komedie o třídě plné „darebáků“. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
NEDĚLE	24.	16:00	K. Plešková – W. Shakespeare JEŠTĚ SE POTKÁME	PREMIÉRA str. 25	
Příběh o nových začátcích, samotě a touze po skutečné lásce. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
PONDĚLÍ	25.	17:30	KISS ME, KATE	KONEC 20:10 BONUS!	J
STŘEDA	27.	19:00	KALIBŮV ZLOČIN	KONEC 21:35	B
ČTVRTEK	28.	10:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 12:15	ŠK
		19:00	KVÍTEK Z HORRORU	KONEC 21:30	C
PÁTEK	29.	19:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 21:20	E
SOBOTA	30.	18:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 20:20	T

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	3.	15:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	KONEC 16:10	↔ DERNIÉRA str. 18	
PÁTEK	8.	19:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE	KONEC 20:45		E ₁
ČTVRTEK	21.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	KONEC 11:10	↔	ŠK
		19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50		A ₂ +F ₂
PÁTEK	22.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50		E ₂
STŘEDA	27.	19:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE	KONEC 20:45		A ₁

KUNĚTICKÁ HORA

PÁTEK	1.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 22:45
SOBOTA	2.	20:30	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 22:45
NEDĚLE	10.	16:00	J. Kahoun – Z. Tomeš – M. Sajlerová / PŘÍHODY VČELÍCH MEDVÍDKŮ	
Pohádkové dobrodružství malých čmeláků Brumdy a Čmely. Divadlo Krapet, Praha				

PÁTEK	15.	20:30	KRÁL JELENEM	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
SOBOTA	16.	20:30	KRÁL JELENEM	I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	17.	20:30	KRÁL JELENEM	II. PREMIÉRA	P2
PÁTEK	22.	20:30	KRÁL JELENEM		
SOBOTA	23.	20:30	KRÁL JELENEM		
NEDĚLE	24.	20:30	KRÁL JELENEM		
ÚTERÝ	26.	20:00	SPIRITUÁL KVINTET	✦	
			Koncert jedné z nejlepších českých folkových skupin, která baví publikum už od roku 1960!		
STŘEDA	27.	20:00	THE BACKWARDS – BEATLES REVIVAL	✦	
			Koncert slovenské kapely, která v letech 1998 a 2003 získala 1. místo na New York Beatlefestu – nejprestižnějším festivalu Beatles revivalů na světě.		
PÁTEK	29.	20:30	KRÁL JELENEM		
SOBOTA	30.	20:30	KRÁL JELENEM		

VČD NA ZÁJEZDECH

SOBOTA	9.	19:00	KISS ME, KATE	BRNO	
STŘEDA	20.	19:00	OTHELLO	CHRUĐIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
ÚTERÝ	26.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	MLADÁ BOLESLAV	

ČERVENEC NA KUNĚTICKÉ HOŘE

NEDĚLE	1.	20:30	KRÁL JELENEM
--------	-----------	-------	--------------

VČD V ČERVENCI NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	3.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVŮ LÉTŮ)
STŘEDA	4.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVŮ LÉTŮ)

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

C. Gozzi / KRÁL JELENEM

🔗 str. 8–11

Bláznivě pohádková veselohra o lásce, zášti, touze po moci, chamtivosti a jiném lidském dychtění. V podivuhodné hře se dějí divy: veliký mág Durandarte se promění v papouška, několik srdcí se zlomí láskou, prozradí se dvě velemagická tajemství, ze staré (ně)panny se stane krasavice k nakousnutí, král poctí důvěrou svého ministra, který se ukáže být lotrem, a král je z toho jelen... V hlavních rolích M. Němec, L. Špiner, M. Sikorová a A. Postler. Režie M. Pecko.

HRAJEME:

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii o čtyřech partnerských párech ve třech ložnicích. Hrají L. Mercerošová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

V. Hradská / COMMEDIA FINITA

Úchvatná i složitá osobnost E. Destinnové ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Čtyři ženy vyprávějí své příběhy a vzpomínají na slavnou operní divu – vše s nadhledem, vtípem a přesně časovanou gradací. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer

V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelítostná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

R. Bean / AŽ NA VĚKY

🔗 str. 17

Ponorný milostný thriller dvou propletených životů. Do malého hotelu přijíždějí mladí novomanželé strávit líbáčky. Co tomuto šťastnému páru dá a vezme další půlstoletí životních výher i nezdarů, se postupně odhaluje v průběhu dvou jejich návratů do novomanželského apartmá. Hrají Z. Bittlová, P. Janečková, Š. Fingerhutová, L. Frej j. h., J. Pejchal a J. Láska. Režie R. Lipus.

B. a S. Spewackovi – C. Porter / KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu, jehož děj se odehrává v provinčním divadle v Baltimoru 40. let minulého století. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zákrzu lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. Zchudlý Kupec utrhne růži v tajemné zahradě patřící Zvířeti, které mu za to vyhrožuje smrtí. Kdyby se však jedna z jeho dcer obětovala, zachránila by tatínkovi život. Jak dopadne setkání jeho dcery Krásky s netvorem? V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

W. Shakespeare / OTHELLO

Strhující příběh vášni, ve kterém ďábelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. Nesmrtelný příběh lásky mouřenína Othella a krásné Desdemony, do nějž vstoupí bezcharakterní prospěcháři Jago... V hlavních rolích M. Němec, V. Čermák Macková j. h. a L. Špiner. Režie P. Kracík.

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před hrozbou války i námi samotnými. Na zemi vládne touha po válce, zemi však sužuje i prudce nakažlivá bílá nemoc. Lék objeví doktor Galén, který ho ale odmítá vydat všem, pokud se nepřičiní o konec válečných plánů... V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc.

P. Barz / MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE

Koncertní hra o nikdy neuskutečeném setkání J. S. Bacha a G. F. Händela, která s vtípem navozuje představu, jak by jejich shledání mohlo probíhat. V hlavních rolích J. Kalužný a T. Lněnička. Režie M. Tarant.

U. Hub / TUČŇÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh o tom, kterak si tři tučňáci poradí a vzájemně si pomohou, aby přežili velkou potopu světa. Hrají V. Čermák Macková j. h., J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špiner. Režie M. Pecko.

H. Ashman – A. Menken

🔗 str. 12–16

KVÍTEK Z HORRRORU

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V zapadlém květinářství vypěstují neznámý druh rostliny, která postupně nabývá gigantických rozměrů. Úspěch si ale žádá oběti, a to doslova! V hlavních rolích M. Sikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

K. V. Rais – B. Vrbský – B. Rychlík

KALIBŮV ZLOČIN

Podkrkonošský thriller s podmanivou hudbou J. Pavlici. Vesnické drama o tom, jak se dobrorsrdečný a mírumilovný člověk může stát obětí i vrahem. V hlavních rolích M. Němec, R. Chvalová, J. Ondrušková a M. Mejzlík. Režie B. Rychlík.

SEZÓNŇÍ ABONMÁ PLNÉ VÝHOD

V polovině května jsme zahájili obnovu abonentních vstupenek na příští divadelní sezónu 2018/2019 a brzy nastane čas prodeje uvolněných míst v předplatném, které vám zaručí, že uvidíte všechny námi nastudované inscenace (některé cykly obsahují také dovozová představení) – vše samozřejmě s výrazným cenovým zvýhodněním oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám.

Od pondělí 25. června budeme nabízet neobnovená místa v premiérovém předplatném a předplatném na veřejné generální zkoušky, od září pak juniorské abonentky a speciální vysokoškolské abonmá skupiny V.

Stávajícím premiérovým a generálovým abonentům připomínáme, že jejich místa budou rezervována do pátku 22. června. Juniorským předplatitelům místa držíme až do pátku 14. září, vysokoškolákům pak do pátku 28. září.

V příští sezóně navíc spustíme novinku v podobě věrnostního programu pro abonenty, který jsme nazvali **Fanda**, do nějž se předplatitelé mohou zaregistrovat a získávat další zajímavé výhody a slevy. Podrobnější informace předají zaměstnankyně předprodeje vstupenek, případně jsou k nalezení na internetových stránkách divadla www.vcd.cz.

Také upozorňujeme na **bonus k vysokoškolskému předplatnému**, kterým je akce **Poznejte Malou scénu ve dvoře**, díky níž mohou abonenté (mají-li abonentku za studentskou cenu) navštívit jakékoliv představení našeho souboru a vybraná dovozová

představení na Malé scéně ve dvoře za mimořádnou cenu 50 Kč! Stačí jen v předprodeji předložit abonentku.

Vedle výše zmiňovaných sezónních abonentních cyklů od nás můžete získat i populární **kupónové předplatné**, díky němuž budete mít vstupenky také se slevou. Tento typ abonmá obsahuje osm kupónů, které lze vyměnit za osm vstupenek na představení dle vlastního zájmu (poskytuje tedy volnost při výběru titulů i termínů představení z repertoáru Východočeského divadla – nevztahuje se však na premiéry, zadaná a plenérová představení a hry hostujících souborů).

Velmi oblíbené jsou také **dárkové poukázky** v hodnotě 200, 300 nebo 500 Kč, jež mohou posloužit jako originální zážitkové dárky, které pak obdarovaný použije při nákupu vstupenek na představení dle vlastního výběru. Uplatnit se však mohou i při koupi knih, CD či dalších upomínkových předmětů nejen v předprodeji, ale i on-line na divadelním webu www.vcd.cz, kde lze samozřejmě zakoupit i veškeré typy předplatného!

RaŠ

NĚKTERÉ Z TĚCHTO MÍST MŮŽE BÝT JEN VAŠE, FOTO M. KLÍMA

NABÍDKA TITULŮ PŘÍŠTÍ SEZÓNY

Tom Stoppard – Marc Norman – Lee Hall / ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie o tom, jak snadné je najít lásku i inspiraci k tvorbě a jak těžké je udržet si je. Fiktivní příběh o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob, kterému se nedaří psaní hry na objednávku. Nečekaná láska však vyvolá gejzír inspirace... **Režie Petr Novotný**
Premiéra 13. října 2018 v Městském divadle

Esteve Soler / PROTI LÁSKĚ

Absurdně komická divadelní koláž usilující o lehece brutální definici lásky. Příběhy, odehrávající se v blízké budoucnosti, nás varují před tím, co se může stát, pokud nebudeme ctít ty správné hodnoty. **Režie Linda Dušková**
Premiéra 27. října 2018 na Malé scéně ve dvore

Henrik Ibsen / OPORY SPOLEČNOSTI

Příběh ze života vysoce postavených, jejichž lež může mít hodně dlouhé nohy, ale když klopýtne, pád je prudký. U nás málo známou, ale překvapivě aktuální hru uvedeme v novém českém překladu. **Režie David Šiktanc**
Premiéra 15. prosince 2018 v Městském divadle

Hadar Galron / MIKVE

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. Hra otevírající na pozadí tradičního židovského rituálu téma postavení žen ve společnosti, která však má i velkou dávku odlehčujícího nahledu a humoru. **Režie Kateřina Dušková**
Premiéra 23. února 2019 v Městském divadle

Henry Lewis – Jonathan Sayer – Henry Shields / VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži, v níž nebude chybět ani pořádná love story, černý humor, nadsázka i hudební hity rock'n'rollové éry minulého století. **Režie Robert Bellan**
Premiéra 23. března 2019 v Městském divadle

Bengt Ahlfors / DIVADELNÍ KOMEDIE

Komedie z divadelního prostředí z(ne)važující smysl a úskalí divadelního úsilí. Hra, ve které se drama na jevišti prolíná s tím zákulisním, nabízí zábavný vzhled do procesu, v němž se navzdory veškerým překážkám rodí nová inscenace. **Režie Petr Novotný**
Premiéra 11. května 2019 v Městském divadle

Johann Wolfgang Goethe SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

Dramatický milostný příběh podle stejnojmenného románu, stěžejního díla světové literatury na pomezí klasicismu a romantismu. Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek vypovídá i o tom, že ho stvořil básnivý dramatik, filosof a vášnivý milovník žen. **Režie Zdeněk Dušek**
Premiéra 8. června 2019 v Městském divadle

MĚSTSKÉ DIVADLO
PARDUBICE

PŘEDPLATNÉ

2018/19
abonentní skupiny VG, P1, P2, J, K, L, M, N, R, S, Z, V

RECEPT

Celá částka: Dobrá nálada

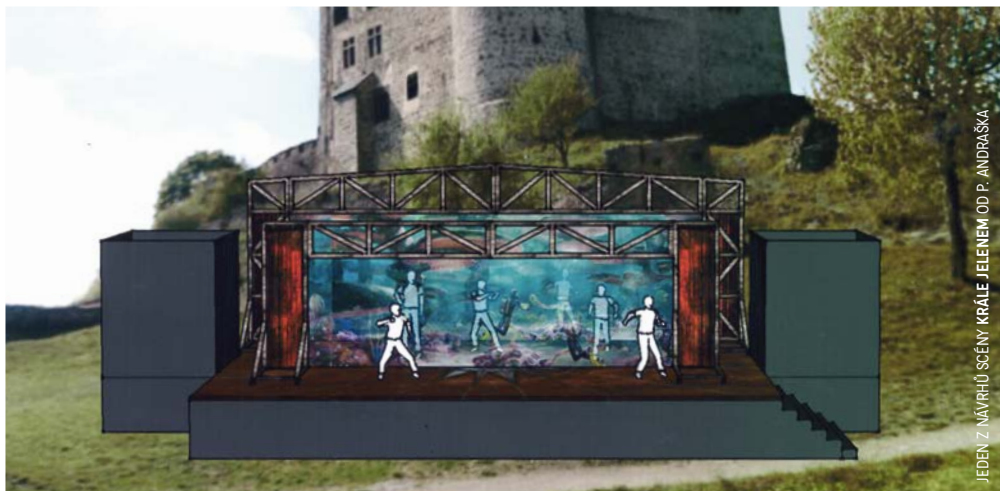

Děkujeme za vaši podporu

www.vcd.cz

109. SEZÓNA

KRÁL JELENEM NA KUNĚTICKÉ HOŘE

JEDEN Z NÁVRHŮ SCÉNY KRÁLE JELENEM OD P. ANDRAŠKA

Italský pozdně barokní dramatik Carlo Gozzi, mladší současník a zarputilý odpůrce Carla Goldonih, byl velký divadelní šprýmař. Z dlouhé řady jeho komedií máme v češtině jen malý vzorek, ale všechny jsou na jevištích dodnes oblíbené a úspěšné. Jsou to hry Zelenavý ptáček, Láska ke třem pomerančům, Turandot, Zubajda, která se v Čechách hraje pod názvem Být královnou v Samandalu (ve VCD před 25 lety) a **KRÁL JELENEM**. Všechny mají pohádkový základ, satirický šleh a hýří fantazií a vtipem.

Tak jako v dost kruté pohádce Turandot se princezna nechce vdávat, králi Deramovi v komedii Král jelenem se příliš nechce do ženění, protože má strach, aby si nevzal ženu falešnou. Odmítá jednu pannu za druhou, ovšem na rozdíl od princezny Turandot je naštěstí nedává popravít a laskavě je posílá domů. Nakonec mu však kouzelný předmět od mága Durandarta napoví, že dcera jeho druhého ministra ho upřímně miluje, Deramo se s ní ožení a mohl by

to být šťastný konec, kdyby se do toho nevložil proradný první ministr...

Neustále překvapující příběh, v němž kromě lidských bytostí nejrůznějších nátur hrají roli také papoušek, medvěd a dva jeleni, se odehrává na hradě a v podhradí, proto vám ho budeme v létě hrát na Kunětické hoře. **Premiéra se koná už 16. června.** V režii **Mariána Pecka** hrají **Milan Němec, Ladislav Špiner, Martina Sikorová, Alexandr Postler** a další. **JaP**

↓ L. ŠPINDER NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE

↓ NA PRVNÍ ČTENÉ NECHYBĚL ANI M. NĚMEC

FOTO J. SEJKORA

ČESKOSLOVENSKÝ ROZHOVOR

PRI PRÁCI NA INSCENACI TUČNÁCI NA ARŠE, FOTO J. SEIKORA

Inscenaci Král jelenem, ktorou budeme od poloviny června uvádět na Kunětické hoře a od začátku září v Městském divadle, připravuje v Pardubicích velmi dobře známý slovenský režisér MARIÁN PECKO (Ondina, Romance pro křídlovku, Bláznovy zápisky, Vítězství, Kejklíř z Lublinu, Cikáni jdou do nebe, Sen noci svatojánské či Tučnáci na arše), který je již 27 let principálem Bábkového divadla na Rázcestí v Banské Bystrici a působí v oblasti činohry, loutkového divadla i opery na Slovensku, v Polsku, Maďarsku a Česku a jeho inscenace často putují na mezinárodní festivaly.

**Pane režisére, má divadlo ně-
kterých zemí, které jste poznal,
pojmenovatelná specifika?**

To je otázka, kterou dostávám pomerne často. Po toľkých rokoch práce v rôznych divadlách v rôznych krajinách vlastne hovorím, že asi ani veľký rozdiel nie je. Najzásadnejší a najdôležitejší sú ľudia. Buď sa človek stretne s vytúženým talentom, a potom je všetko úplne v poriadku, alebo sa nestretne, a potom je problém všade rovnaký. Takže všetko záleží na tom, ako je súbor vybavený. Možno že Poliaci sú vášnivejší, Slováci naopak ležérnejší, Česi majú väčší zmysel pre humor

a nadhľad, ale to sú nepodstatné rozdiely. Dôležité je, aby súbor bol šikovný, pobožkaný a chcel pracovať...

Před časem jste se na zkoušce Petra a Lucie v Olomouci zmínil, že se cítíte být Čechoslovákem. Československá republika by se letos v říjnu dožila 100 let. Jak jste pocítil její rozdělení?

Česká a Slovenská republika sú oddelené od roku 1993 a ja budem mať šesťdesiat, to znamená že som bol dlhšie Čechoslovákom, ako som Slovákom... Dôležité roky svojho života som prežil v Československu, divadlo som spoznával

v Československu, Praha bola mojím hlavným mestom... Tento pocit, tieto spomienky si v sebe stále nosím. Rozdelenie ma zasiahlo veľmi bolestivo, stalo sa niečo nepredstaviteľné. Boli také roky, kedy sa diali zázraky, zázraky, ktoré som si do roku 1989 nevedel ani predstaviť. To boli zmeny veľmi príjemné. Ale prišli aj iné... medzi nimi aj rozdelenie Československa. Silvester 1992 bol ťažký a smutný. S mojimi priateľmi sme ho takmer preplakali. Nevedeli sme si predstaviť, ako veci pôjdu ďalej. Ale život akosi išiel ďalej a aj tento rozhovor robíme v Čechách, stále tu robím divadlo, necítim sa ako v cudzine. Možno že sa stalo, čo sa stať malo, a dôležité je, že to rozdelenie prebehlo kultivovane, slušne a že sme aj naďalej spolu a radi sa vidíme. Teší ma, že dve z mojich troch detí vyštudovali v Čechách. Syn sa stal lekárom v Čechách a mladšia dcéra bude divadelnou manažérkou vďaka vysokej škole v Brne. →

S ŘEDITELM DIVADLA P. DOHNALEM PO PREMIÉRE KEJKLÍRE Z LUBLINU FOTO J. SEJKORA

Když jsme si v roce 2011 přáli k Vánocům, psal jste mi, že jste v divadle zrušil zkoušku, abyste mohli v televizi sledovat smuteční rozloučení s Václavem Havlem. Kým pro vás byl poslední československý prezident?

Václav Havel bol pre mňa prvý a na dlho aj posledný prezident, ktorého som si vážil, ktorého som rešpektoval a obdivoval. Bol to Európan, svetoobčan, vedel postaviť do pozornosti americký kongres, to sa nepodarilo nikomu z prezidentov, ktorých som zažil. Jeho smrť v roku 2011 som pociťoval ako obrovskú stratu. Teraz sa teším, že je na Slovensku prezidentom človek, za ktorého sa nemusíme hanbiť a na ktorého postoje môžeme byť pyšní.

Ještě před půl rokem byl předsedou Banskobystrického kraje, kde žijete a vedete divadlo, trestně stíhaný neonacistický politik Marian Kotleba. Jak je to možné? Co to vypovídá o politickém ovzduší na Slovensku? Nič iné, len to, čo vypovedá veľa občanov v krajinách celej Európy, bohužiaľ. Svedčí to o hľadani, o strate ilúzií, o bezradnosti, možno aj o ľudskej hlúposti, akejsi nedôvere, ktorá momentálne otriasa Európou. Je za tým isto ekonomická situácia, byrokratický aparát v Bruseli, strach, neistota. Možno aj rozľaznanosť a nepokora.

Určite aj príchod imigrantov na náš kontinent mal vplyv na myslenie ľudí a majú pocit, že sú ohrozené ich istoty. Je však treba to zvládnuť, uviesť si, čo je a čo nie je riešenie. Určite neplatí, že klin sa klinom vybijá. Naše problémy nám nikto nevyrieši, nemôžeme svoje osudy vložiť do rúk akýchsi bláznov, egocentrikov, ktorí čakajú len na to, aby sa dostali k možnostiam, a potom nám všetkým zakrútiť krkom. Nesmieme to dopustiť.

Jak se Kotlebovy postoje projevovaly v životě kraje a konkrétně vašeho divadla?

To obdobie pre mňa z dnešného pohľadu predstavuje predovšetkým veľa strateného času, zaoberali sme sa nezmyslami a bolo to zbytočné, hlúpe a smutné. Tvorivá práca musela ísť často bokom. Škoda tých štyroch rokov.

Žijete divadlem přes čtyřicet let, jistě věříte na jeho očistnou sílu. Má ji i v politice? Mimo chodem moc ráda vzpomínám na politfantasy Lebensraum, kterou jste inscenoval v Ostravě roku 2011 a dodnes se hraje. Divadlo nie je, ani nemôže byť apolitické. Politika, politické myslenie musí mať na neho vplyv. Myslím si, že všetci sme neustále súčasťou politiky. Politika neuveriteľne ovplyvňuje naše životy, našu každodennú existenciu.

Celý náš život, osobný aj profesný, je neustále obmätaný politickými rozhodnutiami. A divadlo je vecou verejnou, nesmie sa nevyjadrovať, má v pracovnej náplni reagovať živo na to, čo sa deje. Bohužiaľ v súčasnej dobe odvaha zlacnela, dnes nie je problém hovoriť nahlas, nemal by to byť problém. Všetko, čo človeku napadne, pokiaľ sa to nedotýka trestnoprávnej činnosti, podlieha slobode prejavu. Samozrejme problém je byť aktuálny, pretože dnes ráno sa niečo udeje a popoludní je to všade vo svete na webe. A kým sa urobí v divadle predstavenie, ten problém často pomíne. Takže to chce veľkú divadelnú aj ľudskú múdrosť, predvídavosť, schopnosť analýzy a schopnosť nájsť v súčasnosti všetky možné kontexty. Robiť politický kabaret je zábavné, ale pomínuteľné. Divadlo musí minulosť previazať so súčasnosťou i budúcnosťou, vedieť pomenovať problém, premýšľať, prečo sa veci opakujú, či je to naša hlúposť, že je Shakespeare stále aktuálny, alebo je to naša slabosť, alebo je to prirodzené a je treba si uviesť, čo máme spoločné so Shakespeareovými súčasníkmi. Prečo ich problémy sú aj mojimi problémami. Na to musí divadlo vedieť hľadať odpovede a týmito odpoveďami sa vyjadrovať k dnešku, aby sme sa s našimi súčasníkmi vedeli vyvarovať opakovaní chýb, spoznať, či je to vôbec možné, či sme poučiteľní, a ak nie sme, prečo nie sme poučiteľní. Myslím si, že divadlo nemá šancu byť nepolitické. Človek, keď odchádza z divadla, by si mal povedať dve mantinelové vety. Buď: Ježiš, to je dobré, že to nie je takto. Alebo: Ježiš, to je škoda, že to nie je takto. A som aj toho názoru, že človek si lepšie odpočinie v saune ako v divadle. Do divadla by sme nemali chodiť odpočívať.

Hra Král jelenem, přestože je to vlastně pohádka, je psána pro dospělé publikum a pro nejmenší děti určitě nebude. Ale pro větší možná ano. Nebo se mýlím?

Král jeleňom sa hrá rôzne. Hrá sa pre deti, hrá sa pre dospelých a hrá sa v činohre aj v bábkových divadlách, a tiež v divadlách masky ako *commedia dell'arte*, však tak bol aj napísaný. Ten text je flexibilný a dá sa rôznym spôsobom uchopiť. My ho budeme hrať ako klasické večerné predstavenie, pretože sú tam navrhnuté témy, ktorými nemusíme obťažovať deti – téma sexuality, politická téma, túžba po moci, túžba ovládať druhých, téma zrady, pokrytectva, falošnosti... a to sú priestory pre dospelé publikum. Myslím si, že dieťa môže pozerať každé predstavenie, vôbec mi nevádi, keď na predstavení pre dospelé sedia päťročné deti, ak v tom predstavení nie sú situácie, ktoré deťom môžu ublížiť. Nie je dôležité, aby všetkému rozumeli, ako nemusíme rozumieť klasické symfónii, nemusíme ju vedieť analyzovať. Ale napriek tomu si nemyslím, že náš Jeleň bude pre deti. Sú tam určité veci venované len dospelým, na ktoré deti majú ešte čas. Ale nebude tam nič také, čo by mohlo ublížiť, ak má niekto trnásť, štrnásť rokov, nemalo by ho nič vyviest z miery.

Čím vás tahle komedie barokného mistra Carla Gozziho zlákala?

Pre mňa je to veľmi dobre napísaný text, ponúka veľa možností, inšpirácie pre tvorbu, hereckú improvizáciu... Takže skúšame teraz s hercami a herečkami herecké divadlo, divadlo situácie, kontaktu s publikom. Pre mňa majú tieto skúšky veľký zmysel a verím, že ho budú mať aj pre hercov a že v konečnom dôsledku bude mať inscenácia zmysel aj pre divákov. Doteraz som niekedy nerobil žiadneho Gozziho a som vďačný za túto príležitosť, prvýkrát spoznávam tohto autora zvnútra.

Na Kunětické hoře režirujete už tretí inscenaci, předcházeli Sen noci svatojánské a Cikáni jdou do nebe. Máte rád divadlo v plénu?

Mam rád divadlo v akomkoľvek priestore. A Kunetická hora je pre mňa veľmi inšpiratívny priestor, je to príjemné vybočenie zo štandardu. Ja som spoluzodpovedný za divadlo, ktoré pracuje s dost nepravidelnou dramaturgiou aj v nepravidelnom priestore a tiež sme hrali divadlo asi už všade, kde sa hrať dá. Ten amfiteáter, ktorý ste na Kunetickej hore vybudovali, je skvelý nápad, výborné oživenie pre Pardubice, ktoré sú divadelným mestom. Ja som si pred pätnástimi rokmi myslel, že Pardubice sú dostihy, perníky a hokej... A teraz viem, že je tu aj obrovská divadelná tradícia. Divadlo je stále plné, keď idem na predstavenia, vždy mi treba priložiť stoličku, to je úžasné. Úprimne gratulujem. Tie inscenácie, ktoré ste spomínali, aj Sen aj Cigánov, som mal veľmi rád a som pyšný, že som ich tu mohol robiť, a tak do tretice verím, že všetko bude dobré.

Tiež verím a zaklepeme! Bude léto, kam pojedete? Víť, že přestože žijete obklopen krásnou slovenskou přírodou, v létě dáváte přednost té české.

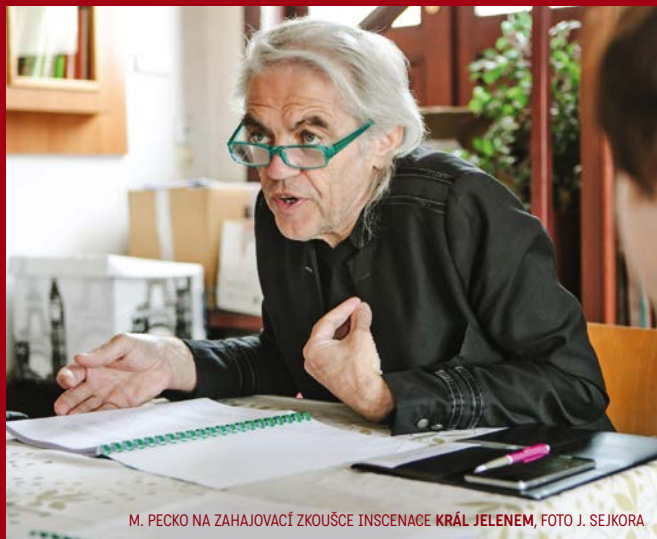
Asi je to tým, že bývame v podstate v lese, v takej malej dedine, Vlkanová sa to volá.

Ale jsou tam medvědi.

Áno, sú tam medvede, už sa nám párkrát prešli aj po dedine. Áno, bývam v lese, pri rieke Hron, takže si užívam lesné cestičky a chodníky a behám tam, a v zime sa preháňam na bežkách. A možná práve preto nás to v lete táhajú inde. Často sme chodievali do Česka, strašne sme si s rodinou zamilovali Vysočinu, kde máme priateľov, ktorí nás pozývali. Pani Zojka Mikotová, režisérka, zakladateľka Katedry neslyšících na JAMU, vlastní taký nádherný priestor, kam sme mali možnosť chodiť, naše deti tam vyrastali, naučili sa tam bicyklovať, aj český jazyk, veľmi som za to vďačný. Dokonca sme aj s manželkou uvažovali, že by sme sa na Vysočinu usadili na staré kolena. Páči sa nám. Rastú tam huby, nie sú tam také vysoké kopce ako u nás, sú tam rybníky. Strašne krásny kraj. Ale chodievame aj často do Talianska, na Sicíliu, na vidiek, tam to máme tiež radi. Ale tento rok by sme mali cestovať do Portugalska, tam bol náš syn ako študent na stáži a zavolať nás tam. Ale teraz mám hlavu úplne inde. To budeme riešiť, až keď odpremiérujeme.

ZLOMTE VAŽ!

A pak krásnou dovolenou. JaP

M. PECKO NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE INSCENACE KRÁL JELENEM, FOTO J. SEJKORA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 28. dubna jsme uvedli premiéru muzikálové černé komedie **KVÍTEK Z HORRORU**, kterou se v Pardubicích představil režisér **Petr Gazdík**, umělecký šéf muzikálového souboru Městského divadla Brno. V hlavních rolích slavného amerického muzikálu o velké lásce a zpívající masožravce diváky nadchli **Martina Sikorová** a **Petr Borovec**, závěrečné bouřlivé ovace ve stoje však patřily také **Janě Ondruškové**, **Zdeňku Rumpíkovi**, **Milanu Němcovi**, **Tomáši Lněničkovi**, **Michalu Lavrovičovi**, samozřejmě i půvabným posílám z Brna a v neposlední řadě vynikajícímu jedenáctičlennému živému orchestru v lóžích. Přijďte se i vy přesvědčit o tom, že dobré muzikály se nedělají jen na Broadwayi!

RaS

MARTINA SIKOROVÁ JAKO AUDREY S PETREM BOROVCEM V ROLI SEYMOURA

FOTO JAN FAUKNER

PETR GAZDÍK V DIVADELNÍM KLUBU GRATULOVAL TOMÁŠI LNĚNIČKOVÍ – HLASU NAŠÍ MASOŽRAVKY.

NA POPREMIÉROVÉ SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ VE FOYER MILANA NĚMCE DOPROVODIL SYN VAŠEK.

MARTINU ŠIKOROVOU NADŠENĚ CHVÁLILY DIVADELNÍ KREJČOVÉ JANA KOŠEJKOVÁ A JAROSLAVA KREJČOVÁ.

PETRA BOROVCE, NAŠI NOVOU MUZIKÁLOVOU STAR, PŘIJELA PODPORIT TĚMĚŘ CELÁ JEHO RODINA.

JANA ONDRUŠKOVÁ SLAVILA ÚSPĚCH PREMIÉRY S MANŽELEM MARTINEM A MAMINKOU.

ZDENĚK RUMPÍK SI OD KOLEGYŇE JINDRY JANOUŠKOVÉ VYSLOŽIL SLADKOU ODMĚNU. FOTO JIŘÍ SEJKORA

DIVADLO MILUJI, ALE VÍM, ŽE NEJDE O ŽIVOT, ŘÍKÁ PETR GAZDÍK

REŽISÉR P. GAZDÍK, FOTO J. FAUKNER

PETRA GAZDÍKA, režiséra Kvítku z horroru, jsem poznala před více než dvaceti lety jako herce v Divadle bratří Mrštíků, dnes Městském divadle Brno. Byl „mým“ prvním Tonym v muzikálu West Side Story, který nastudoval režisér Stanislav Moša. Tento muzikál mohli vidět i pardubičtí diváci, protože u nás hostoval v roce 1997. Petrův výrazný talent, herecký a pěvecký, se lety vyprofiloval, usadil a uzrál. O pár let později mě dojal a uhranul jako Jean Valjean v muzikálu Bídníci. A nezaujal jenom mě, protože za roli získal ocenění Herecké asociace Cenu Thálie 2009. Časem jsem ho začala vnímat i jako režiséra, jezdila jsem na jeho muzikály i komedie, jedna z nich – Jméno – získala ocenění i na našem GRAND Festivalu smíchu.

V soukromí i při práci působí velmi klidně, pokojně, vlídně a vyrovnaně. Já tomu říkám „klidná síla“. A přitom jsem ho na jevišti nejdnou viděla ve velmi emocionálně vypjatých scénách, v muzikálu Jekyll a Hyde, v němž hrál hlavní roli, byl jeho výkon až dechberoucí.

Od roku 2003 je šéfem muzikálového souboru Městského divadla Brno, dále však pracuje jako herec a od roku 2008 také jako režisér a překladatel. A tak se také stalo, že se o něj začalo zajímat i naše divadlo a poměrně rychle jsme se domluvili na titulu Kvítek z horroru, který Petr u nás připravil. Ráda jsem se na něj na zkouškách dívala a pozorovala, s jakou trpělivostí a vlídností dával hercům připomínky. Neztrácel nervy a všechno řešil s úsměvem. Po zkoušce jsme si občas šli sednout do jeho oblíbené restaurace... Ano, Petr si stihl v Pardubicích najít „svůj“ podnik, kde ho zná personál a kam se rád vrací – a povídali jsme si, nejen o práci.

Petre, premiéra je úspěšně za námi. Jaký máš pocit z naší společné práce na Kvítku?

Dobrá. Počáteční rozpaky nebo lehká nedůvěra ve zpívání, které je těžké, se rozplynuly. Těšil jsem se na kapelu, kterou jsem neznal, ale je skvělá! Myslím si, že herce to baví. A i naše děvčata z Brna, která hostují, se dobře začlenila, dohromady jsou s místními dobrou partičkou, vzájemně se respektují a inspirují.

Vraťme se ale na chvíli v čase, na jevišti jsi poprvé stál ve čtyřech letech, takže za chvíli to bude bezmála čtyřicet let, co hraješ. To je poměrně dlouhá doba, nemyslíš?

Čtyřicet ještě ne... Ale třicet devět to už bude...

A protože to bylo v Divadle bratří Mrštíků, dnes Městském divadle Brno, tak jsem jeden z nejdéle sloužících herců této instituce... (SMÍCH)

V divadle je stále potřeba malých dětí, někdy dokonce i kojenců! Pamatuji si ve vašem divadle Jindřicha VIII., kde hrál tehdy ani ne dvoutýdenní syn Honzy Mazáka...

Já hrál pravidelně od svých čtyř let do svých třinácti, pak byla pauzička a vrátil jsem se ve svých osmnácti už jako Essex v Alžbětě Anglické. Mezitím jsem se však stále věnoval dabingu, rozhlasu atd.

Není pro děti vystupování v divadle spíš hra? Mají z toho nervy, v tomto věku?

Jistěže mají, já jsem byl velký trémista, mnohem větší než dnes. Jsem za to vděčný, vypadá to, že jsem si to tak odbyl v dětském věku. Tím, že jsem v divadle vyrůstal, jsem cítil velkou odpovědnost. Herci jako Jiří Tomek, Karel Janský, Stanislav Zindulka a k tomu moje maminka (HEREČKA JANA GAZDÍKOVÁ – POZN. RED.) byli pro mě mimořádnými osobnostmi. O tehdejších Divadle bratří Mrštíků se prý nemluvalo nejlépe, pro mě to však bylo skvělé divadlo. Byla těžká doba, dělali se některé bílé inscenace, ale třeba Voskovce a Wericha jsem neznal od V + W, ale znal jsem je od Tomka a Zindulky. Měl jsem je rád, stejně jako bych asi prožíval originální Osvobozené divadlo... Tituly Voskovce a Wericha se

u Mrštíků dělali hodně často a hrála v nich živá kapela Jožky Karena – senzační big band. Znal jsem všechny písničky. Později se hráli i americké muzikály, odtud asi pramení moje láska k hudebnímu divadlu. Režisér Míhula dělal i Kvítek z hororu nebo Ženu roku. Mělo tu však českou premiéru i Chicago, hned po broadwayské premiéře. A když divadlo převzal Standa (STANISLAV MOŠA, REŽISÉR, UMĚLECKÝ ŠÉF ČINOHRY A ŘEDITEL DIVADLA MDB – POZN. RED.), tak začala nová éra našeho divadla s výraznou profilací právě jako divadla hudebního.

Máš dva syny, oba hrají v několika tvých inscenacích. Jak se s nimi zkouší?

Dnešní děti jsou docela jiné, než byla naše generace. My jsme byli postiženi až přílišným strachem před autoritou, byli jsme vedeni k tomu se „hrbit“. Dnešní děti jsou, říká se, mnohem oprsklejší, ale na druhou stranu je učí ti, co byli poslouchat nucení, takže kdoví jak to je a kde je pravda... Mám zkušenost, že moje děti se nebojí, neprožívají trému. Když s nimi pracuji, tak se k nim chovám jako k dospělým. A myslím, že to přináší obrovský výsledek, protože oni potom převézmou odpovědnost sami, pochopí, že o něco jde a záleží jim na tom... Já jsem to zažil například

v rozhlase nebo dabingu, když jsem byl dítě a už tehdy to bylo podobné jako dnes – nahrávací frekvence byly krátké, takže se všechny děti musely chovat dospěle, a tím jsem, myslím, postupně ztratil i tu trému. Měl jsem ji, ostatně, nejvíc před maminkou, protože jsem jí nechtěl udělat ostudu.

Na jevišti přicházíš do styku nejen se svými syny, ale režíruješ i svou partnerku Ivanu Vaňkovou, sestru Johanu a maminku. Před kým cítíš největší respekt?

Pořád před maminkou. Spíš je to dnes ale rozčilení z toho, že mi hned nechce naslouchat... (SMÍCH), ale po čase mi někdy řekne, že by se mnou zase ráda dělala, protože jí prý dávám dobré připomínky – kdyby je tak poslouchala víc. Děti, ty mě naopak doslova „žerou“, ty chtějí vědět, co si myslí tatínek, a strašně o tom všem přemýšlejí. Ivanka je z generace herců v našem divadle, na které je kladen velký nápor, takže je zvyklá co nejrychleji vnímat režijní koncept, ví, že není čas na dlouhé diskuse. Když totiž děláš velký muzikál, uvědomíš si, že se musí propojit tolik složek, že není možné příliš ztrácet čas. Moji blízcí to se mnou mají těžší v tom smyslu, že na ně kladu větší nároky a mám s nimi mnohem menší trpělivost. Ostatní herci mají proti tomu se mnou „lážopláž“.

V ROLI BILLYHO FLYNNA V MUZIKÁLU CHICAGO V MĚSTSKÉM DIVADLE BRNO, FOTO J. KRATOCHVIL

Na zahajovací zkoušce jsi řekl, že herce moc nechválíš, aby na to byli ti naši připravení. Ale mně se nezdálo, že bys to dodržel, protože jsi je chválil dost často. A to je dobře, laskavé slovo je při práci velmi důležité...

Snažím se být vlídný, to v každém případě, jsem tak nastavený, nesnáším, když dochází k nějakým konfliktům, a sjednat pořádek jde i s klidem. Já jsem to myslel tak – že často neříkám hercům, jak jsou výborní a skvělí, protože i když to říká někdo mně, mám pocit, že je to jen takové chlácholivé pozlátko. Zdá se mi, že mým úkolem je spíš hledat a eliminovat chyby, než se rozplývat. (SMÍCH)

Jak se dnes cítíš – jako režisující herec, nebo hrající režisér?

Ted' už jsem kupodivu více režisér, protože hraju fakt málo. Ale osloví-li mě někdo „pane režiséře“, většinou se neotočím... Já sám sebe vnímám spíš jako herce a snažím se toho držet. Snažím se nebrat moc vážně a nepropadnout „režiséřské důležitosti“. Nemám rád režiséry, kteří si myslí, že mají patent na rozum. I přestože režisér většinu vymyslel a o titulu by měl vědět nejvíc, měl by mít stále maličko na paměti, že se může plést. Je to těžké, protože tohle všechno musí režisér navíc skrývat a tvářit se jako kapitán na ponorce – o jeho rozhodnutí nesmí být pochyb.

Který titul jsi u vás realizoval jako první?

Dlouho jsem dělal jen muzikály. Úplně na začátku jsem pak začínal s koncerty. První věc, co jsem dal dohromady, byl můj soukromý projekt mimo naše divadlo – VIVA Musical Live. Založil jsem taky svoje divadlo, které fungovalo deset let, ale nikdy jsem tam nереžisoval, protože jsem si sebe jako režiséra ani neuměl představit. Pak v Městském divadle přišla práce na Jazz Side Story, což byl zase koncert, ale už hodně spojený s divadelní podívanou, na jevišti se sice „jen“ zpívalo, ale nahore na druhém jevišti se celý příběh odehrával v taneční stylizaci doprovázené projekcemi – to už byl rozsáhlejší režijní koncept... Pak přišel Dan Fikejz s projektem Singoala (Balada o lásce) za ředitelem Mošou, který věděl, že jsem to nazpíval jako demo snímek, a on řekl, že když už o tom tolik vím, jestli to nechci režírovat. Takže to přišlo jako výzva a výzvy mám rád.

Kdy nastal moment, že jsi přišel a řekl: Rád bych dělal ten a ten titul...?

Ten ještě možná nepřišel. Neměl jsem to tak ani s rolemi, nemám žádnou vysněnou... Bavíme se o tom u nás v kruhu, a tak vznikne repertoár a v něm to, co je komu blízké.

Muzikály diváci berou jako zábavný, oddychový žánr, proto ho taky milují. Přesto existuje spousta titulů s vážnými tématy. Ty sám jsi nedávno režíroval titul Představ si..., který zpracovává téma holokaustu. To musela být velká výzva a zároveň riziko...

Ano, a přesto jsem ještě nikdy neměl tolik nadšných a stoprocentně pozitivních ohlasů. Ale pravda, dostat diváky do divadla na muzikál o varšavském ghettu je už těžší. A to platí všude na světě. U nás je dokonce určitá tendence myslet si, že muzikál je trochu „sprostý“ žánr. Můžu všechny ubezpečit, že opravdový muzikál je spojením špičkové činohry, skvělého tanečního představení, výborných pěveckých výkonů s živou hudbou – a to v opravdové syntéze. A vrcholem pak je, když to všechno vypadá „jakoby nic“. Ale udělat to je velmi náročné a drahé. V anglosaských zemích mají velkou výhodu, že za konkrétními muzikály lidé přijíždějí do těch měst, která se na ně specializují – můžou se pak hrát v dlouhých blocích, což považuji pro muzikál jako žánr za přínosné. A taky mají velké povědomí o titulech. Odmalička v tom vyrostli. Takový Kvítek z horroru (Malý kráček hrůz) se hraje na všech středních školách, protože je to pro malé obsazení. Všichni ho znají a je to vlastně kult.

Nad čím přemýšlíš do budoucna? Nebo to necháváš tak nějak být a čekáš, co život přinese?

Nechávám a čekám. Nejsem typ urputného člověka, který se na něco upoutá a pak se může zbláznit, když to nevyjde. Vždy je to jenom divadlo. A i když ho miluji, vím, že nejde o život. Nám na stole, většínou, nikdo neumře. (SMÍCH) Ale vím, že mě čeká práce na muzikálu Big (Velký) podle oscarového filmu s Tomem Hanksem. Ten by měl nahradit rodinný muzikál Mary Poppins. A potom Anna Karenina.

JaU

HERECKÝ KONKURZ DO STUDIA LAIK

MLADÉ DIVADELNÍ STUDIO LAIK HLEDÁ
CHLAPCE VE VĚKU 15 – 18 LET

DO JEDNÉ Z HLAVNÍCH ROLÍ
MUZIKÁLU STARCI NA CHMELU

POŽADUJEME: POHYBOVÉ A PĚVECKÉ SCHOPNOSTI

KONKURZ SE USKUTEČNÍ V ÚTERÝ 19. ČERVNA
OD 15.00 HODIN NA MALÉ SCĚNĚ VE DVOŘE.

V PŘÍPADĚ ZÁJMU KONTAKTUJTE TAJEMNÍCI
DIVADLA LUCII PTÁČKOVOU, TAJEMNICE@VCD.CZ.

AŽ NA VĚKY S LADISLAVEM FREJEM

20. května jsme v Městském divadle prvním divákům představili milostný thriller **AŽ NA VĚKY**, s nímž se do Pardubic navrátil režisér **Radovan Lipus**, jenž zde již uvedl vztahové drama *Duše – krajina širá*. V působivé novince našeho repertoáru hrají **Zdena Bittlová**, **Petra Janečková**, **Štěpánka Fingerhutová**, milý host **Ladislav Frej**, jenž byl v letech 1965–1969 ve Východočeském divadle v angažmá, **Josef Pejchal** a **Josef Láska**.

Pohled do zákulisí předposlední premiéry sezóny nabídneme v zářijovém Divadelním zpravodaji, neboť v době premiéry již červnové vydání putovalo do tiskárny. A těšit se můžete i na obsáhlý rozhovor s Ladislavem Frejem, ve kterém mimo jiné zavzpomíná na své divadelní začátky a prozradí, zda se těšil zpět do Pardubic a jak se zde po letech na velkých pražských jevištích cítí...

RaS

LADISLAV FREJ A ZDENA BITTLOVÁ JAKO MANŽELÉ WHITCHELLOVI VE HŘE **AŽ NA VĚKY**

FOTO JOSEF VOSTÁŘEK

KONEC TUČŇÁKŮ V PARDUBICÍCH

komedie inscenována na mnoha scénách po celé Evropě, kniha podle ní se stala v Německu bestsellerem a v přípravě je také její filmová verze.

Jak děti, tak dospělí diváci si z příběhu vzali to, čemu rozuměli. Představení bavilo i nejmenší děti předškolního věku, které ocenily hravost, humor a pohybové kreace herců, kteří s nimi komunikovali a vtahovali je do děje. Rodiče a prarodiče se mohli zamyslet nad otázkami víry a odnést si i posláním, které komedie nabízí.

Každá hra má však svůj konec. A po 44. reprízách se přiblížil i závěr života komedie Tučňáci na Arše. Kdo ještě neviděl příběh přátelství, soudržnosti a obětavosti, může vzít své potomky a navštívit Malou scénu ve dvoře 3. června, kde se od tří hodin odpoledne otevře pomyslná opona a naši herci si s chutí a nostalgií zahrají na tučňáky a holuba. A pobaví sebe i své diváky – v této hře ale bohužel naposledy. **JaU**

Před třemi lety a třemi měsíci měla premiéru hra pro děti o třech tučňácích a jednom zapomnětlivém holubovi nazvaná **TUČŇÁCI NA ARŠE**. Pohádky se v našem divadle inscenují velmi sporadicky, obvykle naše nejmladší publikum chodí na představení, jež připraví Mladé divadelní studio LAIK, které působí při našem divadle, anebo na dovozové inscenace cizích souborů. Když však režisér Marián Pecko, který je tak nějak specialista na divadlo pro děti, režíroval Kejkliře z Lublinu, využili jsme jeho přítomnosti a nabídli mu i práci na tomto pohádkovém titulu. Jana Ondrušková, dnes už hostující Veronika Čermák Macková a Petr Borovec se zhostili rolí tučňáků, roztržitého a „rozlítaného“ holuba si s chutí zahrál Ladislav Špiner.

Hra vypráví příběh o blížící se potopě a konci světa, kdy Noe zachraňuje zvířata a nabídne jim přístřeší na své Arše. Od každého druhu ale jenom jednomu páru! Jak tedy vyřešit situaci, když v zemi věčného ledu žijí tři nerozluční kamarádi? Rozdělí se, nebo se pokusí propašovat na Archu všichni tři?

„Hra podává dětem biblickou látku s velkým nadhledem a vtipem. Sympatická trojice rošťáckých tučňáků, kteří při svém dobrodružství polemizují o existenci Boha, baví všechny kategorie diváků – nejen děti, ale i dospělé,“ říká dramaturg Zdeněk Janál a ještě dodává: „Od svého prvního uvedení v roce 2006 byla tato úspěšná dětská

➤ P. BOROVEC, J. ONDRUŠKOVÁ A V. ČERMÁK
MACKOVÁ COBY TUČŇÁCI

↓ L. ŠPINER V ROLI HOLUBA, FOTO J. SEJKORA

POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ PRO NEJMENŠÍ

Východočeské divadlo se může pochlubit více než osmi tisíci abonenty, kterým každoročně nabízí mnoho rozličných typů předplatitelských cyklů. Mezi nimi má již několik let své nezastupitelné místo také POHÁDKOVÉ ABONMÁ, které zábavnou formou napomáhá rozvíjet lásku k dramatickému umění u nejmenších dětí, pro něž se pak divadlo stane přirozenou součástí života (alespoň v to doufáme).

Pohádkové abonmá tradičně láká na čtyři nové výpravné pohádky na velké scéně Městského divadla. Vstupenky na ně bude samozřejmě možné zakoupit i jednotlivě později během sezóny, předplatné je však cenově výhodnější. Hracími pohádkovými dny jsou neděle od 15.00 hodin (Pn) a pondělí od 17.00 hodin (Pr).

Pohádkový předplatitelský cyklus v sezóně 2018/19 zahájí **Maxipes Fík** pražského Divadla Krapet. Děti jistě pobaví neobvyklá dobrodružství psa Fíka, který vyrostl více, než je zvykem, a jehož znáji už mnohé generace z televizních večerníků. V inscenaci spojené s loutkou uvidíte, jak byl Fík ve škole, kde se naučil číst, psát a počítat, nebo jak Fík dostal angažmá v cirkusu, řídil auto a vydal se skoro až na kraj světa a pak se zase rád vrátil domů... Inscenátoři slibují velkou psinu. Ha!

Následovat bude **Budulínek z hudebky** v podání herců Divadla Radost Brno. Známa pohádka o Budulínkovi je tentokrát umístěná do prostředí lesní hudební školy, kde je ředitelem pan Dědeček a kam chodí zpívat a hrát i lesní zvířátka. Znamé reálie pohádky přitom zůstávají zachovány – babička vaří výtečný hrášek, který má ráda liška. Budulínek je neposluha a lišce otevře i přes zákaz. Liška ho unese do doupěte ke svým liščatům. Jak to dopadne je celkem známá věc – samozřejmě dobře. A už z názvu

je patrné, že se bude hodně hrát a zpívat. Třetím titulem bude bláznivá (a přitom pohádkově laděná) komedie **Komáři se ženili aneb Ze života obtížného hmyzu**. V divadelních představeních pro děti se to obvykle doslova hemží různými zvířecími postavami, v inscenaci libereckého Naivního divadla však svůj prostor získala i zvířátka, která jsou méně vidět, ale o to častěji se s nimi v životě setkáváme: komáři. A aby toho nebylo málo, objeví se na scéně i další zástupci hmyzu, jemuž lidstvo tak nepěkně říká „obtížný“: blechy, ovádi, klíšťata. Příběh o komárovi Zdendovi, který se vydá do světa zachránit unesenou nevěstu, bude odvyprávěn pomocí působivých masek kombinovaných s filmovými projekcemi. Předplatné pak uzavře pohádkový muzikál **Pyšná princezna** na motivy známé pohádky Boženy Němcové, který v Pardubicích zahraje pražská Divadelní společnost Julie Jurišové. Představení děti přenesou do Půlnočního království, v němž žije pyšná princezna Krasomila, k jejímuž nedobytnému srdci si díky zpívající květině najde cestu až král Miroslav.

Prodej Pohádkového abonmá byl již zahájen, stávajícím majitelům předplatného budou místa rezervována do pátku 14. září. První představení tohoto cyklu se uskuteční 21. a 22. října. Předplatné lze zakoupit nejen v předprodeji divadla, ale i on-line v sekci PŘEDPLATNÉ na www.vcd.cz. RaS

BUDULÍNEK Z HUDEBKY

KOMÁŘI SE ŽENILI

Otázky Marcela Prousta

Marcel Proust se snaží být korektní a genderově vyvážený, proto se po dvou „výsleších“ našich nejmladších hereček zaměřil na pánskou část souboru, z něhož si tentokrát vybral JANA HYHLÍKA, herce, který působí ve Východočeském divadle (s krátkou pauzou, kdy vedl Divadlo pod Palmovkou) již od roku 1985 (dva roky též jako ředitel). Nevybouřené mládí tedy střídá vyzrálá zkušenost... RaS

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?
Upřímnosti.

Pro které chyby máš největší pochopení?
Pohodlnost.

Kdo je tvým největším hrdinou?
Winston Churchill.

A největší hrdinkou?
Anglická královna Alžběta II.

Tvá oblíbená činnost?
Načítání audio knih pro slepeckou knihovnu.

Kde bys nejraději žil?
Jsem spokojený Čech.

Z čeho máš největší strach?
Z fyzického násilí.

Jaká vlastnost ti na tobě nejvíce vadí?
Prchlivost.

Jakou vlastnost nejvíce odsuzuješ u druhých?
Záludnost.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel?
Bohuslav Martinů.

Tvůj nejoblíbenější spisovatel?
Karel Čapek.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?
Smysl pro spravedlnost.

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?
Lékaři.

Jakou historickou osobnost nejvíce obdivuješ?
Rudolfa II.

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?
Průmyslová revoluce.

Jak si představuješ dokonalé štěstí?
Ve zdravém kruhu rodinném.

Jaký je tvůj nejoblíbenější pták?
Datel.

S. J. MUSTIEM V OTHELLOVI, FOTO J. FAUKNER

**Nejoblíbenější barva
a květina?**

Rezavě hnědá;
chryzantéma.

Nejhorší utrpení?

Nevyléčitelná nemoc.

**Jakou vlastnost máš na
sobě nejradši?**

Pravdomluvnost.

**Kdybys nebyl sebou,
kým bys chtěl být?**

Uspěšným spisovatelem.

**Co ti vadí ze všeho
nejvíc?**

Nesnášenlivost.

**Jaký je momentální
stav tvé myslí?**

Smutek a opuštěnost.

Jak bys chtěl zemřít?

V klidu.

**Čeho si nejvíc ceníš
u mužů?**

Spravedlnosti.

**Čeho si nejvíc ceníš
u žen?**

Pochopení.

**Která historická
postava je podle tebe
nejodpudivější?**

Adolf Hitler.

Tvá oblíbená jména?

Petr, Helena.

**Nejoblíbenější jídlo
a pití?**

Vídeňský řízek; víno.

Jaké je tvoje motto?

Když se dva lidé
zpronevěří, neuzdraví je
žádný lék a víckrát si už
neuvěří, tak milujte se
vespolek.

S T. LNĚNÍČKOU V BÍLÉ NEMOCI,
FOTO J. FAUKNER

S L. MECERODOVOU, P. JANEČKOVOU A J. ONDRUŠKOVOU V RODINNÉM PODNIKU, FOTO R. KALHOUS

LONDÝN

A JEHO (DIVADELNÍ) LÁKADLA
aneb ZPRÁVA O STUDIJNÍ CESTĚ

Východočeské divadlo každoročně pořádá pro členy uměleckého souboru studijní cestu za zahraničním divadlem. Po loňském Kyjevě padl los tentokrát na jedno z nejdůležitějších center evropského divadla – na Londýn. Londýnem jsme před šestnácti lety začínali naše studijní cesty, mezitím jsme navštívili Berlín, Vídeň, Wrocław, Krakov, Bratislavu, Stockholm, Paříž, Řím, Petrohrad a New York. Na počátku května jsme se tedy opět vrátili do Velké Británie. Jedním z důvodů byl i fakt, že se do Londýna dá létat přímo z Pardubic. Takový komfort byl velkou výzvou, ale jak se později ukázalo, trochu ošidnou. Pár dní před odjezdem jsme se dozvěděli, že pardubické letiště bude pro běžnou veřejnost uzavřeno a lety jsou přesměrovány do Prahy. Takže vidina pohodlné cesty se rozplynula, nastoupili jsme v Pardubicích do autobusů a vydali se na strastiplnou cestu na pražské letiště. Nebýt toho, že jsme řidiče navigovali na Ruzyň přes Petřiny a Liboc, ještě teď jsme mohli stát v dopravní zácpě. Ale nakonec jsme šťastně přistáli v místě určení – v Londýně zalitým sluncem, ve městě, které široce rozevřít svou náruč turistům. A my se těšili, že během dvou večerů budeme moci navštívit několik muzikálových a činoherních představení, prohlédnout si město s množstvím památek, posedět v pubu nebo jen tak poležet na trávě v jednom z mnoha udržovaných parků.

Z bohaté muzikálové nabídky si herci kromě dlouholetých hitů **Matilda the Musical**, **The Phantom of the Opera**, **Mamma Mia!** a **A Wicked** vybrali také **The School of Rock**

v New London Theatre – v překladu **Škola ro(c)ku** – především z toho důvodu, že v tomto kuse je celá škála hereckých, pěveckých a tanečních příležitostí pro dětské herce.

Tento muzikál jsme chtěli vidět s ohledem na eventuelní možnost uvést ho v Pardubicích v podání Mladého divadelního studia LAIK. V úhlu hledáčku herců stála také komedie **The Comedy About a Bank Robbery**, jež se hraje v Criterion Theatre a kterou představíme v příští sezóně v režii Roberta Bellana. Uvádět se bude pod názvem **Velká bankovní loupež** v překladu našeho bývalého dramaturga Martina Fahrnera, který kromě jiného překládal i Bláznivé nůžky, jež s velkým úspěchem hrajeme už desátou sezónu. První den, hned poté co jsme se ubytovali, vydali jsme se směrem k metru. Postupně jsme si za vzájemné pomoci zakoupili karty na londýnskou dopravu a vypravili se do West Endu, kde sídlí divadla, která jsme hodlali navštívit. Jako první mnozí z nás viděli muzikál **Matilda the Musical**, dojemný i vtipný příběh malého děvčátka

ÚČASTNÍCI STUDIJNÍHO ZÁJEZDU NA LETIŠTI V LONDÝNĚ

THE COMEDY ABOUT A BANK ROBBERY

s nadpřirozenými schopnostmi, které žije zcela opomíjené vlastní rodinou. Představení mě fascinovalo skvělým zvukem a svícením, samozřejmě taky hereckými a pěveckými výkony, a nad to úžasnou choreografií. Po představení jsme si zašli na skleničku do „naší“ čtvrti, do hospůdky, pubu, kde hrála živá hudba, lidé si prozpěvovali známé songy, podupávali nebo tančili. To já osobně považuji za největší zážitek – bavící se Angličané, přátelští a veselí. A to byl čtvrtek! Co asi dělají o víkendů? Další den jsme s několika kolegy viděli **Velkou bankovní loupež**, byla jsem nadšená z hereckých výkonů, z dynamiky, nasazení a pohybové ekvilibristiky. Britové jsou schopni rychlé konverzace a způsobu

hraní, kde se takzvané „jedná slovem“, což naši herci obecně moc neumějí. Sledovala jsem publikum, které se během celé hry smálo, ale po jeho odchodu zůstala podlaha v hledišti posetá kelímky od pití, zmrzliny a popcornu. Nu, jiný kraj, jiný mrav.

Sobotní dopoledne před plánovaným odjezdem mnozí z nás strávili na trhu Borough Market. Ze všech koutů a mnoha stánků se na nás „smála“ čerstvá zelenina a ovoce, houby a bylinky. Mohli jsme tu nakoupit britské i francouzské sýry, španělské uzeniny, italské pečivo nebo německé klobásky. Peklo se sele, kachny i ryby, ochutnávaly marocké, singapurské a kdovíjaké speciality. Byl to prostě ráj pro každého gurmata!

Já osobně Londýn miluji. Mám pocit, jako bych tam žila v nějakém minulém životě. Všechno je mi tam tak nějak povědomé, milé a příjemné. A navíc – Londýn je povinnou zastávkou pro každého, kdo se chce divadlem vážně zabývat, u profesionálů by to mělo být samozřejmostí. I za pár dní se dá vidět několik zajímavých inscenací, nasát atmosféru a načerpat inspiraci do další tvůrčí práce. A pro dramaturgii divadla je současná britská dramatická literatura i její inscenace jednou z cest, kudy se může ubírat i české divadlo budoucnosti...

A jak vnímali studijní cestu někteří moji kolegové?

JANA ONDRUŠKOVÁ: V Londýně jsem před pár lety byla. Jednalo se o typický poznávací zájezd, takže jsme se prodírali ulicemi za deštíkem průvodce a snažili se za víkend pojmout co nejvíce pamětihodností. Takže jsme si s manželem, který mohl jet letos s námi, řekli, že nebudeme nic plánovat a pohodlným tempem si to užijeme. Nakonec jsme toho stihli hodně: střídání stráží před Buckinghamským palácem, luxusně jsme se přejedli v China Town, kochali se Národní galerií i Tate Modern. Hodinku jsme se jen tak váleli v Hyde Parku. Paráda! Viděli jsme skvostně zazpívaný muzikál **Wicked**. Já jsem se ovšem hned od první písně zamilovala do muzikálu **Matilda**. ➔

THE PHANTOM OF THE OPERA

WICKED

Kromě dospělých herců tam exelují malé děti. Brečela jsem z nich dojetím. Režie používala chytré a efektivní postupy, takže všechno působilo tak snadně. Přitom je mi jasné, že jenom dát v takovém kusu dohromady choreografie muselo být hodně náročné. No zkuste narežirovat třídu desetiletých dětí, aby tančily a zpívaly přesně... Soundtrack mi doma zní od té doby pořád. A co ta holčička zažívala za příběh... Konec, už se zase dojímám.

MILAN NĚMEC: Nebyla to moje první návštěva Londýna, ale teď jsem to měl zpestřené a znásobené tím, že kromě vlastního zážitku jsem sdílel radost a první kontakt s městem, který zažíval můj syn Vašek. Vlastní zážitek z představení byl umocněný tím, že jsem sledoval syna, jak se z toho raduje. Viděli jsme dvě show – muzikály Matilda a Wicked. Podle našeho společného názoru byla Matilda divácky přitažlivější a srozumitelnější, takže se nám asi líbila víc, ale Wicked je monstrózní prvoligová show světového kalibru a v Londýně se asi nic lepšího v tomto žánru nedá vidět. S naším výletem byla spojená i návštěva Disney Store na Oxford Street, to jsme nemohli opominout. Tam je spousta přitažlivých věcíček, co si člověk může pořídit, a my jsme si taky jednu z nich odnesli. Za pár

liber jsme výhodně koupili nějakého droida BB 9, já tomu moc nerozumím... Je to kus hračky, která se nevešla do kufří, na letišti jsme to museli přenášet, takže Vašek byl v centru pozornosti, a navíc to vypadalo jako bomba, ale dopadlo to dobře a suvenýr z Londýna obohatil naši domácnost.

PETR BOROVEC: Londýn překonal mé očekávání obrovským způsobem! Byl jsem tam poprvé a byl jsem nadšen! A budu se tam vracet, pokud bude čas. S kolegou Tomášem Lněničkou jsme viděli jenom jedno představení, ale stačilo nám to, protože to byl Fantom opery, který byl skvěle udělaný, a užili jsme si to i z druhého balkónu. Ještě dlouho jsme o tom mluvili, moc se nám to líbilo. Druhý den mě Tomáš provedl městem, metrem jsme se odvezli k londýnskému oku a pak jsme pěšky prošli skoro celý Londýn – obchody, důležité čtvrti a dali jsme si jedno dvě pivka. Já jsem dostal úkol podívat se do obrovského obchodního domu s prádlem Victoria's Secret, což byl jeden z největších zážitků, protože jsem tam byl sám kluk a vybíral jsem dámské prádlo. Myslím, že už to nikdy neudělám, ale stálo to za to!

ROMANA CHVALOVÁ: Mně tam bylo moc hezky. Ale byl

to tak krátký výlet, že ani není co rekapitulovat. Londýn jsem navštívila potřetí a vždy jsme měli krásné, přímo luxusní počasí, takové netypické pro toto město. S Jirkou (MANŽEL A HERCEV KOLEGA JIŘÍ KALUŽNÝ – POZN. RED.) jsme viděli muzikál Mamma Mia!, já mám moc ráda ten film, i Meryl Streepovou, ale neuměla jsem si to představit na divadle, a až jsme si od toho nic neslibovali, o to větší to pro nás bylo překvapení. Jednoduchá scéna přinesla dokonce i kus Recka na jeviště. Herci bezvadně hráli a zpívali. Celý zájezd završila návštěva trhu Borough Market, oči přecházely ze všech těch dobrot, bylo nám líto, že jsme nemohli ochutnat víc, ale už se do nás nic nevešlo.

LUCIE PTÁČKOVÁ (tajemnice uměleckého souboru): Překvapilo mě krásné slunečné počasí. Londýn jsem navštívila se svým synem Hynkem, který tam byl poprvé. Myslela jsem, že mu budu dělat průvodkyni, ale v metru se orientoval lépe než já, což mě taky překvapilo. Viděli jsme muzikál Matilda, což byl famózní zážitek, a já z toho budu žít ještě dlouho. Snídaně v Hyde Parku! Kluci černoušci tam trénovali fotbal, asi na odpolední zápas v Chelsea. (SMÍCH) Bylo tam čisto, krásně, hned bych se vrátila. JaU

MATILDA THE MUSICAL

JEŠTĚ SE POTKÁME SE STUDIEM LAIK

ČLENOVÉ LAIKU NA ZKOUŠCE HRY JEŠTĚ SE POTKÁME, FOTO J. SEJKORA

Mladé divadelní studio LAIK uvede v neděli 24. června v Městském divadle další premiéru – tentokrát představí autorskou hru JEŠTĚ SE POTKÁME, kterou napsala dramaturgyně studia Kristýna Plešková přímo na tělo začínajících herců.

Mladé divadelní studio LAIK působí při Východočeském divadle již 5. sezónu. Po celou dobu stojí v čele souboru herec **Zdeněk Rumpík**, jemuž v pozici dramaturgyně napomáhá studentka Masarykovy univerzity v Brně **Kristýna Plešková**. Soubor má 60 členů, kteří jsou rozděleni do dvou tvůrčích skupin. V pondělí zkouší mladší posluchači ve věku od 6 do 14 let, kteří připravují pohádky pro diváky z mateřských škol a prvních stupňů základních škol (naposledy to byla pohádka **Kašpárek a drak** Dany Bartůňkové, kterou v současné době hrají na Malé scéně). Jejich starší kolegové zkoušejí každý pátek, jimi nastudované inscenace jsou pak určené už dospělejším studentům z druhých stupňů základních škol a ze středních škol. Posledním dílem tohoto hereckého „podhoubí“ je hipopová komedie **Výlet**, která se stále těší velkému zájmu publika. „Najít hru pro tak velké množství herců, navíc aby je text bavil a byl zajímavý i pro diváky, je rok od roku náročnější. Předchozími

inscenacemi jsme se dostali na určitou úroveň, kterou se snažíme překročit a dotáhnout ještě dále. Vysokou latku nám nastavil třeba **Výlet**, proto jsme museli dlouho přemýšlet, co bude dalším milníkem. A nakonec jsme se rozhodli, že po úspěšné hudební komedii sáhne po něčem úplně novém,“ říká **Zdeněk Rumpík**.

Ve zbrusu nové hře s názvem **Ještě se potkáme** se propojuje současnost s tvorbou slavného dramatika Williama Shakespeara. Jedná se o velmi silný příběh nových začátků, bolesti a touhy po skutečném lásce. „Tereza má za sebou velmi náročný rok a útěchu hledá v dramatickém souboru, který vede společně se svou kamarádkou Markétou. Rozhodnou se, že nově s dětmi nazkoušejí velkou inscenaci. A proč nezačít výzvou v podobě **Romea a Julie Williama Shakespeara**? Známa tragédie se však zaplete do životů hned několika postav, které se náhle musí tvář tvář porvat s vlastními problémy prostřednictvím Shakespearových veršů. A do toho všeho vstupují záhadná

postava, která kartami osudu ještě pořádně zamíchá,“ naznačuje děj autorka **Kristýna Plešková**.

Hra však vedle vážných témat slibuje také spoustu vtipných a dojemných situací. V roli Terezy se představí hostující **Milena Dobrovolná**, Markétu ztvární **Marie Kopecká** a záhadného Jeho odehraje **Jiří Kovárník**. Prostřednictvím ostatních členů LAIKu pak ožijí slavné shakespearovské postavy.

„Tereza si v sobě nese velkou bolest, kterou se snaží nějak zpracovat a vypořádat se s ní. Myslím si, že je ve své podstatě velmi citlivá, ačkoliv navenek může působit úplně jinak. Hra se dotýká pro mě osobně hodně niterného tématu, takže cítím velkou pokoru a zodpovědnost vůči sobě samé v tom, jak se s tím nakonec poperu. Role Terezy je pro mě velmi náročná, navíc poprvé v životě nebudu na jevišti vůbec zpívat, takže mám pocit, že se nemám od čeho odrazit. Přijdu si tentokrát úplně odhalená a zranitelná. A možná právě to je pocit, který není příjemný ani Tereze a ve kterém se právě potkáváme,“ prozrazuje **Milena Dobrovolná**.

„Moje postava s dramatickým pojmenováním On je velmi tajemná, vznešená, spravedlivá, ale zároveň i krutá a sebestředná. Náročná postava to určitě je, prostupuje celý dějem jakoby nic a přitom ho celý utváří a dává mu myšlenku. V LAIKu jsem už měl to štěstí hrát výrazné role, ale tahle je pro mě opravdu TOP,“ svěřuje se **Jiří Kovárník** a dodává: „Hra je hodně osobní, zachycuje více či méně pocity a realitu spousty lidí kolem nás. Upřímně, když jsem si hru přečetl poprvé, měl jsem husí kůži snad všude po celém těle. Je to zkrátka úplně jiný soudek, než jsme v LAIKu dělali doted. Těším se na premiéru a už teď jsem zvědavý na reakce diváků.“

Přijďte se poprvé 24. června podívat, jak se Mladým divadelním studiu LAIK povedla další výzva.

RaS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 15:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

 NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

 ComArt

 BARTH

 HAK

 P
CENTRUM

 VCES
A KRAJSKÝ CENTRUM PRO CIVILNÍ

 Kavoviny

 era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 Dvojka
Český rozhlas

 Country
radio

 RADIO
ČERNÁ HORA

 Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

 Radio
PRAHA

 BEAT
radio

 88.0
FM

 DUSTV
ZABAVNÉ CESTOVÁNÍ

 TV

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ČERVEN 2018 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: Z. RUMPÍK, M. NĚMEC A P. BOROVEC, KVÍTEK Z HORRORU, FOTO J. FAUKNER